

Sygn. akt I ACz 872/12

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Artur Kowalewski (spr.)

Sędziowie: SSA Maria Iwankiewicz

SSA Małgorzata Gawinek

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2012 r., w Szczecinie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. Ż.

przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu (...) Sądowi Okręgowemu w S., Sądowi Rejonowemu(...), Sądowi Apelacyjnemu w S., Prokuraturze Apelacyjnej w S., Komendzie Wojewódzkiej Policji w S. Ministrowi Obrony Narodowej w W.

o odszkodowanie

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 września 2012 r., sygn. akt I C 1080/10

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA M. Iwankiewicz SSA A. Kowalewski SSA M. Gawinek

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym 28 września 2012 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie odrzucił zażalenie powoda S. Ż. na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 22 sierpnia 2012 w przedmiocie odrzucenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z 1 czerwca 2012 roku.

Sąd ten ustalił, że powód nie uzupełnił w terminie braku zażalenia w postaci załączenia jego odpisu. Zobowiązanie zostało mu skutecznie doręczone 14 września 2012 roku, a jego wykonanie nastąpiło dopiero 27 września 2012 roku (5 dni po upływie terminu). Wobec powyższego, stosownie do art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., zażalenie zostało odrzucone (tom III, k. 523).

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył powód domagając się aby Sąd wysłał mu wyrok wraz z jego pisemnym uzasadnieniem. Wyjaśnił, że 25 maja 2012 r. Sędzia zasadziła mu 500 000 złotych. Następnie w dniu 1 czerwca 2012 roku przysłano mu jakieś inne postanowienie. W trzy dni od jego otrzymania powód złożył „przygotowanie do apelacji” i wniósł o przesłanie mu wyroku wraz z uzasadnieniem. Wniósł o zasądzenie jemu 100 000 złotych (tom III, k. 527).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Systematyzując zakres zaskarżenia zarzuty zażalenia rozciągają się z argumentacją prawną jaka legła u podstaw zaskarżonego orzeczenia Sądu I Instancji. Rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy sprowadzało się w praktyce do oceny, czy aby postępowanie Sądu Okręgowego było prawidłowe, zważywszy, że Sąd odwoławczy jako sąd meritii z urzędu uwzględnił uchybienia w merytorycznym rozpoznaniu kwestii poddanych instancyjnej kontroli.

Tytułem przypomnienia wskazać zatem trzeba, że wszystkie środki zaskarżenia poddają się rygorom pism procesowych, które należy doręczać w odpisach dla strony przeciwnej. Niezadośćuczynienie powyższemu implikuje brak formalny, który podlega usunięciu w trybie art. **art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Za trafne Sąd Apelacyjny uznaje stanowisko Sądu Najwyższego, według którego wnioski strony – wezwanej do uzupełnienia braku apelacji (bądź zażalenia) przez złożenie jej odpisu (art. 368 § 1 i art. 128) – o sporządzenie tego odpisu przez sąd i dołączenie go do akt sprawy nie stanowi skutecznej czynności uzupełniającej, o której mowa w art. 370 k.p.c. (uchw. SN z 27.2.2008 r., III CZP 135/07, OSN 2009, Nr 2, poz. 25). Niewątpliwie obowiązek przedkładania pism zgodnie z procesowymi wymogami jest adresowany do stron postępowania, a nie Sądu orzekającego. Przepisy prawa nie przewidują zaś instytucji wypełniania zobowiązań za stronę. Tym bardziej, że taka czynność mogłaby naruszać równouprawnienie stron w obiektywnym rozpoznaniu sprawy.**

Przenosząc poczynione wyżej uwagi natury prawnej Sąd Apelacyjny dostrzegł, że powód w odpowiedzi na zobowiązanie złożył wnioski o kserokopię odpisu zażalenia (tom III, k. 515), którą Sąd Okręgowy doręczył mu 14 września 2012 roku (tom III, k. 519). Niewypowiedzianą sugestią wniosku powoda było wypełnienie przez sąd orzekający braków zażalenia, o czym świadczy załączone do wniosku wezwanie oraz zwrotne odesłanie otrzymanego z Sądu odpisu w wykonaniu zobowiązania. Taki stan faktyczny stanowi klasyczny przypadek nieskutecznej czynności uzupełniającej, stanowiącej przedmiot wyżej zacytowanego orzeczenia Sądu Najwyższego i jako taki nie może przesądzać o wadliwości zaskarżonego rozstrzygnięcia. Powód winien zdawać sobie sprawę z ciężących na nim obowiązków procesowych. W sytuacji gdy nie posiadał odpisu zażalenia powinien osobiście stawić się do Sądu celem sporządzenia kserokopii i załączenia jej do akt sprawy przed terminem wynikającym z wezwania do uzupełnienia braków formalnych zażalenia. Nie uszło uwadze Sądu Apelacyjnego, że uchybienie terminowi do dokonania czynności uzupełniającej nastąpiło wówczas, kiedy powód przebywał na wolności i miał możliwość stawić się w sekretariacie Sądu w dogodnym dla siebie terminie.

Reasumując, z tych wszystkich przyczyn, w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., zażalenie należało oddalić, o czym orzeczono w sentencji postanowienia.

Dodatkowo wyjaśnić w tym miejscu należy powodowi, że właściwość Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie sprowadzała się wyłącznie do oceny, czy zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu. Nie mogły natomiast podlegać ocenie - w ramach rozpoznania przedmiotowego zażalenia – inne kwestie, w tym zgłoszone w tym zażaleniu żądanie doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem.

SSA M. Iwankiewicz SSA A. Kowalewski SSA M. Gawinek